

การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์
เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้ามุกบ้านติ้ว
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

The research takes action to participate in , for develop standard
products quality reinforce the strength of community cloth pearl
business , ban Tiw , amphur Lomsak , Phetchabun.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนงค์พรรณ หัตถมาศ และสุวภางค์ ศรีเทพ

โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ชื่อเรื่อง : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เสริมสร้าง
ความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าฝ้ายบ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนงค์พรรณ หัตถมาศ และ สุวภางค์ ศรีเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายในการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าฝ้ายบ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์
ที่มีความพร้อมจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม ข้อมูลมี 4 ฉบับ คือ แบบสัมภาษณ์ในการ
จัดทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์
แบบบันทึกรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว ก่อนการพัฒนาและ
หลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย แบบสอบถาม
ความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้าน
ดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และแบบสอบถามความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์บรรยาย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการผลิตผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว
อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนามีจำนวน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ทอด
ลาย ผลิตภัณฑ์ไม่ทอดลาย และผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า และหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิง
ปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีจำนวนรูปแบบเพิ่มขึ้นอีก 13 รูปแบบ ประกอบด้วย กล้อง
เอนกประสงค์แบบที่ 1 กล้องเอนกประสงค์แบบที่ 2 หมวก เสื้อ ผ้ากันเปื้อน ตุ๊กตา ปลอกหมอน
แบบที่ 1 ปลอกหมอนแบบที่ 2 ผ้ามาแนแบบที่ 1 ผ้ามาแนแบบที่ 2 ผ้าห่ม ภาพประดิษฐ์ และตุ๊กตา
เครื่องแขวน คิดเป็นร้อยละของจำนวนรูปแบบที่เพิ่มขึ้น 333.33 % ความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรม
เชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนักจังหวัด
เพชรบูรณ์ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 และความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย อยู่ในระดับ
มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61

คำสำคัญ : พัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน

Research Title : the research takes action to participate in , for develop standard products quality reinforce the strength of community cloth pearl business , ban Tiw, amphur Lomsak , Phetchabun.

Name : Assistant professor Anongpun Hatthamart and Miss Suwaphang Srithep.

Program : Home Economics.

Faculty : Agriculture Technology.

University : Phetchabun Rajabhat University.

Abstract :

The research this time there is the research takes action to participate in , for develop standard products quality reinforce the strength of community cloth pearl business , ban Tiw, amphur Lomsak , Phetchabun.

The people and the sample be woman cooperative society Ban Tiw, Amphur Lomsak ,Phetchabun at have amount 40 persons readiness. a tool that use in the accumulation the data has 4 be like to interview in the arrangement does the community about the strength the weakness of woman cooperative society Ban Tiw , Amphur Lomsak , Phetchabun. format form development quality products cloth pearl of woman cooperative society Ban Tiw , Amphur Lomsak , Phetchabun before the development and development back with the arrangement trains the manner takes action to develop products cloth pearl quality, contentment questionnaire person reach to take manner training takes action to develop process cloth pearl products of woman cooperative society Ban Tiw , Amphur Lomsak , Phetchabun and opinion questionnaire buyer products group processes pearl cloth.

Research result meet that change status products cloth pearl format of woman cooperative society Ban Tiw, Amphur Lomsak ,Phetchabun before the development has 3 format amounts compose produce pearl cloth weaves to insert stripes produce pearl cloth weaves to don't insert stripes and clothes products and development back with the arrangement trains the manner take action to develop process cloth pearl products there is format amount increases 12 again the format compose box1, box2, hat , shirt , apron , doll , pillow case1, pillow case2, curtain1, curtain2, blanket, a picture invents and hang on think the percentage of format amount that increases 333.33 % the contentment of person reach to take manner training takes action to develop process cloth pearl products of woman cooperative society Ban Tiw, Amphur Lomsak ,Phetchabun stay in the level The very be valuable share 4.45 and group buyer products opinion processes pearl cloth of woman cooperative society Ban Tiw , Amphur Lomsak , Phetchabun about the products processes pearl cloth stay in the level most be valuable share 4.61

Keywords : Develop standard products quality reinforce the strength of community
cloth business pearl.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	14
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
ขั้นตอนการวิจัย	14
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	15
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	29
สรุปผลการวิจัย	32
อภิปรายผล	33
ข้อเสนอแนะ	34
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	
ประมวลภาพ	
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงข้อมูลรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรี สหกรณ์บ้านดู่ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนา	19
2	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	20
3	แสดงข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดู่ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์	22
4	แสดงข้อมูลข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดู่ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จากกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ตอบแบบสอบถาม 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50	24
5	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
6	แสดงข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มผู้ซื้อ	27
7	แสดงข้อมูลจากข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผ้าฝ้าย จากกลุ่มตัวอย่าง 150 คน ตอบแบบสอบถาม 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2554-2559) ตามยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ในกลยุทธ์การวิจัยที่ 2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน และมีแผนงานวิจัย เกี่ยวกับกระบวนการสร้างองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ และส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์นั้น ซึ่งผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดรายได้ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งเกิดการสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างแพร่หลาย โดยคณะกรรมการอำนวยการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นแห่งชาติ ได้กำหนดกรอบคิดในการดำเนินการให้สินค้าของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศสามารถส่งออกได้ (Exportable) โดยมีความแกร่งของตราสินค้า (Brand Equity) ผลิตอย่างต่อเนื่องและคุณภาพคงเดิม (continuous & Consistent) ความมีมาตรฐาน (Standardization) โดยมีคุณภาพ (Quality) และสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า (Satisfaction) และมีประวัติและความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (story of Product)

และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีนโยบายให้จัดทำโครงการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนรากฐาน โดยมุ่งเป้าหมายการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและสังคม โดยมีรูปแบบให้เครือข่ายใช้ประเด็นปัญหาโจทย์วิจัยที่ถูกกำหนดโดยชุมชนท้องถิ่น มีผู้เข้าร่วมประกอบด้วย 4 ภาคี คือ ภาคประชาชน ภาคเอกชน ภาครัฐบาล และภาควิชาการนั้น ในงานโครงการมหกรรมคัดเลือกเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge Based OTOP : KBO) จังหวัดดีเด่น (KBO Contest) ปี 2551 วันที่ 8 สิงหาคม 2551 ณ ห้องบุษราคัม โรงแรมบูรพา เพชรบูรณ์ ซึ่งจัดโดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์ มีกลุ่มเป้าหมายผู้ผลิตชุมชน (OTOP) จำนวน 20 กลุ่ม รวม 60 คน และ ในวันที่ 25 มิถุนายน 2553 ได้มีการประชุมของคณะกรรมการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปี 2553 วันที่ ณ ห้องลักษมี โรงแรมบูรพา เพชรบูรณ์ โดยเปิดโอกาสให้ตัวแทนกลุ่มชุมชนส่งผลงานและผลิตภัณฑ์ เข้าร่วมโครงการคัดสรรระดับจังหวัด จำนวน 63 ผลิตภัณฑ์ จึงพบประเด็นปัญหาการผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่พัฒนามาจากภูมิปัญญาของชาวบ้าน ซึ่งกลุ่มต้องการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักให้มีศักยภาพมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนและจังหวัด สร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง จะได้ช่วยขจัดความยากจน พร้อมพัฒนาคนให้มีความรู้ พัฒนางานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ผ้าหมักในท้องถิ่น เข้าสู่ผลิตภัณฑ์ในระดับห้าดาว และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาที่ควรอนุรักษ์ไว้ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีศักยภาพ มากขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในลักษณะ

การจัดทำประชาคม เพื่อการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า

1. ความเป็นมาของหมู่บ้านก่อนการรวมกลุ่ม

1.1 ประวัติความเป็นมา ป้าผ่าน ลือกิจ อายุ 67 ปี บอกว่ามีเรื่องเล่าสืบทอดกันมาว่าเจ้าพ่อมเหศักดิ์ เจ้าฟ้ากาไฟ เจ้าพ่อเข้าทรง จะมีร่างทรงใส่ผ้าหมัก และมีเล็บยาวมารับเจ้าพ่อ ถ้าร่างทรงไม่สวมใส่ผ้าหมักเจ้าพ่อจะไม่มาเข้าร่างทรง จึงมีการทำผ้าหมักเพื่อใช้สวมใส่กันต่อมา ป้าผ่าน ลือกิจ หัวหน้ากลุ่มได้ทำผ้าหมักมาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 และเรียนเย็บผ้า สมาชิกที่มีเวลาว่างจะเก็บกั๊มาทำ และมีการรวมกลุ่มร่วม 40 คน ที่บ้านเลขที่ 159 หมู่ 3 บ้านดิว ตำบลบ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ 67110 โดยได้รับการสนับสนุนจากนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด สหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ให้เงินทุนผลิตผ้าหมักทอสดลายและไม่สอสดลาย สมาชิก 1 คน สามารถทอผ้าหมักได้วันละ 4-5 เมตร มากที่สุด วันละ 7 เมตร โดยให้ค่าแรงสมาชิกสำหรับผ้าพื้นเมตรละ 40 บาท ราคาจำหน่ายเมตรละ 100 บาท และให้ค่าแรงทอผ้าลดตายเมตรละ 70 บาท ราคาจำหน่ายเมตรละ 200 บาท การจำหน่ายลูกค้าส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและนักเรียน จะจำหน่ายผ้าเป็นเมตรและรับตัดเย็บเสื้อผ้า ไม่มีการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบอื่นนอกจากเสื้อผ้าเท่านั้น ปัจจุบัน มีสมาชิกทอผ้าอยู่ 40 คน

1.2 ประเพณีดั้งเดิม ได้แก่ ประเพณีทำบุญบั้งไฟเป็นประเพณีขอฟ้าขอฝนก่อนเข้าพรรษา เพื่อให้มีน้ำทำไร่ ทำนา มีความอุดมสมบูรณ์

1.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ทำการเกษตร การทอผ้าหมัก

2. ปัจจัยเกื้อหนุนที่ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก มีวัตถุดิบ ประกอบด้วย ผ้าฝ้าย ด้ายโทเลสีของผ้า อาชีพดั้งเดิมที่เอื้อต่อการทำผลิตภัณฑ์ผ้าทุก คือ การทอผ้า

3. วิธีและกระบวนการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก

3.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก และลอกเลียนแบบกันสืบทอดกันมา

3.2 ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ คือ เป็นผ้าทอภูมิปัญญาเฉพาะท้องถิ่น

3.3 การจำหน่าย ตามโรงเรียน หน่วยงานราชการ สถานที่ท่องเที่ยว เทศกาลประเพณีท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์

4. การประกอบอาชีพของชาวบ้านตลอดปี คือ ทำไร่ ทำนา และปลูกยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจ และทอผ้าหมักตลอดทั้งปี

5. ศักยภาพของกลุ่มทำการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก

5.1 จุดอ่อน ได้แก่ ไม่มีหน่วยงานสนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้ฝึกอบรมและแนะนำการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ และมีตลาดไม่แน่นอน

5.2 จุดแข็ง ได้แก่ กลุ่มมีการรวมตัวและมีความตั้งใจ มีความรักสามัคคี ในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบล

5.3 โอกาส ได้แก่ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับนโยบายของหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จากทุนสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

5.4 อุปสรรค ได้แก่ ขาดคนแนะแนวการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ เทคนิคการทำงานให้ประณีตสวยงามมีคุณภาพและสร้างคุณค่าได้ราคามากขึ้น จนสามารถแข่งขันในตลาดได้

อาจสรุปได้ว่าการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีปัญหา คือ ขาดวิทยากรผู้มีความชำนาญด้านการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักมาให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้เพื่อเพิ่มคุณค่า ให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ มีจุดเด่นเพิ่มจุดจำหน่าย ได้มาตรฐานจนเป็นสินค้าส่งออกได้ (Exportable) ซึ่งตรงกับหน้าที่อันหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คือ การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมกลุ่มผู้ผลิตในโครงการกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยยกระดับให้สูงขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสนับสนุนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าหมักบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้เป็นสินค้าประเภทของฝากของที่ระลึก เพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในการนำรายได้เข้าสู่ชุมชนและจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก
2. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าหมักบ้านตัว

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของโครงการการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าหมักบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มุ่งศึกษากับกลุ่มผู้ผลิตผ้าหมักบ้านตัว จำนวน 40 คน

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ หมายถึง การนำผ้าฝักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มาพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ เช่น กลองเอนกประสงค์ หมวก เสื้อ ผ้ากันเปื้อน ตุ๊กตา ปลอกหมอน ผ้ามา่น เครื่องแขวน เป็นต้น
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าฝัก หมายถึง การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าฝักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จะช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์ผ้าฝักมีหลากหลายรูปแบบ เป็นที่ต้องการของผู้ซื้อ กลุ่มผู้ผลิตมีความรัก ความสามัคคีสามารถผลิตผลิตภัณฑ์จำหน่ายได้ราคามีรายได้มากขึ้น
3. กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ หมายถึง กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีคุณป้าผ่าน ลือกิจ อยู่บ้านเลขที่ 159 หมู่ 3 บ้านดิว ตำบลบ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นหัวหน้ากลุ่ม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝักช่วยสร้างรายได้ขจัดความยากจน พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
2. กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝัก บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 40 คน มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการการผลิตและกระบวนการพัฒนาคุณภาพผ้าฝัก
3. กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝัก บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผู้นำที่มีความเข้มแข็ง และมีความสามารถบริหารจัดการการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝัก ได้หลากหลายรูปแบบ มีความละเอียด ประณีตสวยงามน่าซื้อ และจูงใจนักท่องเที่ยว
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำและสนับสนุนกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝัก บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการวิจัยการพัฒนาคุณภาพผ้าทอของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอ
หล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

1. ผ้าทอ
2. ผ้าทอไทย
3. ผ้ามุก
4. เอกลักษณะของผลิตภัณฑ์ผ้ามุก
5. การตลาด
6. รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2543
7. คู่มือการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย OTOP Product Champion
8. รายงานแสดงผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
9. แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน
10. ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน
11. สาเหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยประสบความสำเร็จ
12. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
13. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาศิลปะพื้นบ้านของจังหวัดเพชรบูรณ์
14. รายงานการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์
14. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบเครือข่ายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผ้าทอเพื่อพึ่งตนเอง
อย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
15. รายงานโครงการวิจัยและพัฒนาารูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผ้าทอ เพื่อการพึ่งตนเองอย่าง
ยั่งยืน เขตภาคเหนือตอนล่าง
16. รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอในจังหวัดเพชรบูรณ์
17. รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแรงดึงดูดใจให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าทอในจังหวัดเพชรบูรณ์

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. 1 ผ้าทอ

ผ้าทอ มีความผูกพันเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเชื่อ และพิธีกรรมของชาวเอเชียมาเนิ่นนาน ศาสตร์
และศิลป์แห่งการทอผ้า นั้น ได้รับการถ่ายทอดและสืบสานต่อกันมารุ่นแล้วรุ่นเล่า กระทั่งถึงปัจจุบันการทอ
ผ้าในหลายประเทศ หลายท้องถิ่นยังคงรักษารูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ไว้อย่างเหนียวแน่น จึงอาจ
กล่าวได้ว่าผ้าทอเป็นมรดกทางสังคมซึ่งสะท้อนเด่นชัดถึงความเป็นมาในอดีตการโยกย้ายถิ่นฐาน โครงสร้าง
สังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ความเชื่อของผู้คนในแต่ละแห่ง

1.2 ผ้าทอไทย

ด้วยสภาพภูมิอากาศที่ค่อนข้างร้อน ชาวไทยนับแต่สมัยโบราณจึงมักนุ่งผ้าน้อยชิ้น นิยมสวมใส่หรือใช้ผืนผ้า ซึ่งทอขึ้นอย่างประณีตวิจิตรเฉพาะในโอกาสพิเศษ ๆ เท่านั้น

ผ้าทอของไทยส่วนใหญ่ทอจากฝ้ายและไหม ฝ้ายค่อนข้างเป็นที่นิยมในกลุ่มช่างทอผ้าทางภาคเหนือ ขณะที่ไหมได้รับความนิยมมากในบริเวณภาคอีสาน บ้างสันนิษฐานว่าสาเหตุที่ทำให้ชาวไทยภาคเหนือนิยมทอผ้าฝ้ายมากกว่าผ้าไหม อาจสืบเนื่องมาจากค่านิยม และความเชื่อ กล่าวคือ ชาวเหนือถือว่าการทอเส้นไหมจากรังดักแต่นั้นบาป เนื่องจากต้องมีการฆ่าสัตว์

1.3 ผ้ามุก

ผ้ามุกหรือซิ่นมุกเป็นผลิตภัณฑ์ผ้าทอด้วยโทเล เก็บตะกรอและพุ่งด้วยด้ายโทเล ย้อมสีตามต้องการ และเอกลักษณ์ คือ พื้นสีแดงดอกสีเหลือง นำเส้นด้ายมาทอวกมากคนเป็นเครื่องมือสับด้ายให้เป็นเครื่องเข้าที่ กระตุกมากางใส่ก็กระตุกมาตำหูกให้เป็นผืนผ้า

ผ้ามุกมีประวัติความเป็นมายาวนานประมาณ 300 ปีที่ผ่านมา จากหลักฐานทางโบราณคดีที่กรมศิลปากรได้มาพิสูจน์ก่อนหินในโรงเรียนบ้านดิว ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งวัดแห่งแรกของ ตำบลบ้านดิว ปัจจุบันเป็นที่ตั้งโรงเรียนมีอายุยาวนานถึง 306 ปี ดังนั้น น่าจะสันนิษฐานได้ว่า ลายผ้ามุกมีมาก่อน 300 ปี จากการสอบถามผู้สูงอายุของตำบลบ้านดิว ได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า พ่อแม่ตนเองได้เล่าให้ฟังว่าต้นตระกูล ได้อพยพมาจากประเทศลาว เมืองหลวงพระบาง อพยพมาอยู่ที่บ้านห้วยไร่ ปัจจุบันคือ บ้านท่าช้าง หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยไร่ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเสียค่าเหยียบแผ่นดินปีละ 4 บาท ผ้ามุกในสมัยนั้นใช้เป็นผ้าถุง ทางพื้นบ้านเรียกว่า “ผ้าซิ่นมุก” สันนิษฐานว่าสืบทอดกันมาตั้งแต่อพยพมาจากหลวงพระบาง โดยการสืบทอดการทอผ้าใช้เองในครัวเรือน โดยแม่สอนลูก ผ้ามุกถือว่าเป็นผ้าศักดิ์สิทธิ์ ชาวบ้านดิวจะใส่ในวันเลี้ยงเจ้าพ่อมเหศักดิ์ ในงานพิธีบุญบั้งไฟ หลังจากเสร็จจากพิธีจะเก็บรักษาไว้อย่างดี ประเพณียังสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน เป็นตำบลบ้านดิวเป็นตำบลแรกที่มีการทอผ้ามุก และมีการสืบทอดการทอผ้ามุกมาจนถึงสมัยรุ่นลูก รุ่นหลานจนถึงปัจจุบัน โดยมีผู้เฒ่าผู้แก่ที่ยังสามารถทอผ้ามุกได้และถ่ายทอดความรู้เรื่องการทอผ้ามุกให้ลูกหลานสืบทอดต่อ ๆ กันมา ถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของชาวบ้านตำบลบ้านดิว เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมระดับในครอบครัว จากแม่สู่ลูกหลาน ญาติ และคนใกล้ชิดในชุมชนจะสอนวิธีการทอผ้ามุกและอบรมสั่งสอนการดำเนินชีวิต ความคิด ความอดทน ให้แก่ลูกหลาน ทำให้เกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิดในครอบครัว ([http:// www.bantue.com](http://www.bantue.com))

1.4 เอกลักษณะของผลิตภัณฑ์ผ้ามุก

ผ้ามุก จะมีเอกลักษณ์ของผ้ามุก คือ จะเป็นดอกยกขึ้นเป็นลูก ๆ แฉววาวเหมือนมุก สีสันสดใส สีไม่ตก ง่ายและสะดวกในการรักษา และเป็นผ้าที่นำภูมิปัญญาประเพณีวัฒนธรรมการรำแคบลานเพื่อ บวงสรวงเจ้าพ่อมเหศักดิ์ ของหมู่บ้านนำมาเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ให้เป็นเอกลักษณ์

ปี 2540 สตรีตำบลบ้านดิว ได้รวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มทอผ้ามุก เพื่อหารายได้เสริมเนื่องจาก สถานการณ์ สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และต่อมาก็ได้รับสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐ และของ เอกชน จนพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้ามุกให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ต่อมา ปี 2547 จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้กำหนดให้ ผ้ามุกเป็นผ้าประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ และยังส่งเสริมให้ข้าราชการ / กลุ่ม / องค์กรและประชาชนใช้ผ้ามุก แต่งกายในงานพิธีต่าง ๆ ให้พร้อมเพรียงกัน จนเป็นที่รู้จักของชาวจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดอื่นอีก มากมาย

1.5 ความรู้เกี่ยวกับการตลาด

การตลาดเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจที่มีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโต และมี ผลกระทบต่อความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของคนในสังคมและองค์กรต่าง ๆ โดยการตลาดช่วยให้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสังคมที่น่าอยู่ รวมทั้งมีสินค้าและบริการเพื่อการอุปโภคบริโภค

ตลาด (Market) หมายถึง สถานที่ซึ่งผู้ซื้อและผู้ขายมาพบกันเพื่อทำธุรกิจขายนานาสรรพสิ่งที่ผู้ซื้อ พึงประสงค์ หรือเป็นสถานที่ที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการระหว่างกันโดยผู้ซื้อและผู้ขายสามารถ ติดต่อกันและทำความตกลงซื้อขายได้โดยสะดวก

การตลาด (Marketing) หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อนำสินค้าและบริการจากแหล่งผลิต ไปให้ถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้าย ในเวลา สถานที่ และจำนวนตามที่ต้องการสินค้าแต่ละชนิดที่แตกต่าง กัน เนื่องจากความต้องการของผู้บริโภคมีความหลากหลาย จึงทำให้การตลาดต้องหาแนวทางในการ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสินค้าไว้อุปโภคบริโภคตลอดเวลา โดยผู้ผลิตจะเก็บรักษาสินค้าบางชนิดที่ผลิตได้เฉพาะ ฤดูกาลใดฤดูกาลหนึ่งไว้ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มีความต้องการใช้ตลอดทั้งปี เช่น ข้าว ผลไม้บางชนิด เป็นต้น

2. เพื่อนำสินค้าจากแหล่งผลิตไปขายให้ถึงมือผู้บริโภค โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปซื้อสินค้ายังแหล่ง ผลิตโดยตรง ตลาดจึงทำหน้าที่รวบรวมและขนส่งสินค้าไปขายยังแหล่งที่ลูกค้าต้องการ

3. เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าได้ตามลักษณะความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ผลิตจึงต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างกันตามความต้องการของผู้บริโภคได้เลือกซื้อตามความ พอใจ (ลักษณะ ส่วนละม้าย. 2550 : 1-2)

1.6 รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2543 โดย คณะกรรมการ อำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท (พชช.) ของศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (2543 : 215) ได้กล่าว ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2543 จังหวัดเพชรบูรณ์ ถึงตัวชี้วัด จปฐ. หมวดที่ 5 รายได้มาก คริวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าคนละ

20,000 บาท/ปี จำนวนที่สำรวจทั้งหมด 155,699 ครั้ง ผลการสำรวจ (รายตัวชี้วัด) ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 81,078 คิดเป็นร้อยละ 52.1 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 74,621 คิดเป็นร้อยละ 47.9 เทียบกับเป้าหมายปี 2544 ร้อยละ 70 ผลปรากฏว่าไม่บรรลุเป้าหมาย 15 ตัวชี้วัด

1.7 คู่มือการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย OTOP Product Champion ของคณะกรรมการโครงการ OTOP Product Champion (2546 : บทนำ) ได้กล่าวไว้ว่า คณะกรรมการอำนาจการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ (กอน.ตผ) ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเรื่องสินค้า OTOP Product Champion โดยจะคัดสรรจากสินค้าสุดยอดของจังหวัด ภาค และประเทศ รวมทั้งมีการเชื่อมโยงมาตรฐานสินค้าจากระดับภูมิภาคสู่สากล (Local Links-Global Reaches)

กรอบในการคัดสรรสินค้าสุดยอดของจังหวัด ภาค และประเทศ คือ สามารถส่งออกได้ (Exportable) โดยมีความแกร่งของตราสินค้า (Brand Equity) ผลิตอย่างต่อเนื่องและคุณภาพคงเดิม (Continuous & Consistent) ความมีมาตรฐาน (Standardization) โดยมีความคุณภาพ (Quality) และสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า (Satisfaction) และมีประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ (Story of Product)

1.8 รายงานแสดงผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2546 ในด้านเศรษฐกิจ ได้กล่าวถึง การดำเนินการเพื่อให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเกี่ยวกับการพัฒนาภาคชนบทและการสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจชุมชนของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ว่า ในช่วงสองปีที่ผ่านมา ได้สร้างรายได้ให้กับประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะประชาชนในท้องถิ่น ยอดจำหน่ายสินค้าในปี 2545 เท่ากับ 23,950.6 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ 10,906.1 ล้านบาท ทั้งนี้ได้สนับสนุนด้านการพัฒนาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้ได้รับรองมาตรฐานถึง 4,065 ผลิตภัณฑ์ พร้อม ๆ กับขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้กว้างขวางมากขึ้นทั้งในประเทศและที่ส่งออกขายต่างประเทศ ด้วยการเร่งปรับปรุงในเรื่องของการออกแบบผลิตภัณฑ์และตัวสินค้า การปรับปรุงคุณภาพ และมาตรฐานสินค้า การจัดให้มีแหล่งจำหน่ายสินค้า การปรับปรุงเว็บไซต์ไทยตำบลดอทคอม เป็นต้น

1.9 แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการพัฒนาชุมชนให้มีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น ได้มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาไว้ ดังนี้

ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (2527 : 2) ได้กล่าวว่า การที่ประชาชนหรือชุมชนได้พัฒนาขีดความสามารถตนในการจัดการและควบคุมการกระจายทรัพยากรและปัจจัยทางการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจ และสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี ในฐานะสมาชิกของสังคม การมีส่วนร่วมนี้ประชาชนจะได้พัฒนาการรับรู้ และมีภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการตัดสินใจและ การกำหนดวิถีชีวิตของตนอย่างเป็นตัวของตัวเอง

ธวัช มกรพงศ์ (2531 : 104) ได้กล่าวว่า การพัฒนาชุมชนที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องยึดหลักการให้ประชาชนในท้องถิ่นทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของการพัฒนาทุกคนต้องร่วมมือร่วมใจกันทำคนละไม้ละมือ และให้ถือว่าการพัฒนาชุมชนเป็นหน้าที่รับผิดชอบของประชาชนในชุมชนทุกคน

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527 : 6) ได้กล่าวว่า กระบวนการที่รัฐทำการส่งเสริมชักนำสนับสนุนและสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์กรอาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกัน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2530 : 61) ได้กล่าวว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน จะต้องสอดคล้องกับชีวิต ความจำเป็น ความต้องการและวัฒนธรรมของชาวบ้านส่วนใหญ่ในชุมชน

จากคำอธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การที่ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการดำเนินงานที่ เกี่ยวข้องกับตนเองและท้องถิ่น จะส่งผลให้ประชาชนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองให้สามารถที่จะดำเนินการได้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของตนเอง

1.10 ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน

ลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในขบวนการพัฒนาชุมชนมีหลายลักษณะ คือ

ชาปิน (Chapin ,1977 : 317) ได้กล่าวว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนประกอบด้วย การร่วมเป็นสมาชิก ร่วมประชุม ร่วมออกเงิน ร่วมเป็นกรรมการ และร่วมเป็นผู้นำกลุ่ม

หวาง (Whang , 1981 : 8) ได้กล่าวว่า ลักษณะและรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการแซมอิลอุนอง (Saemaul Undong) ของประเทศเกาหลี ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมโดยสมัครใจ เกิดจากการคิดริเริ่มของประชาชนเอง
2. การมีส่วนร่วมโดยคนภายนอก เกิดจากการกระตุ้นจากรัฐหรือผู้นำ ที่ประสมประสานกับระบบการล่อใจ
3. การมีส่วนร่วมโดยการบังคับ เกิดจากการระดมแบบเบ็ดเสร็จจากรัฐบาล ที่มีอำนาจใช้สังคม ที่มีการจัดองค์การบังคับบัญชาเป็นลำดับขั้น

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527 : 188-189) ได้กล่าวว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาว่า ควรมีส่วนร่วมในลักษณะการเป็นสมาชิก การเข้าร่วมประชุม การเป็นสมาชิกที่บริจาคเงินช่วย เป็นกรรมการและเป็นประธานกรรมการ และได้กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมโดยตรง โดยผ่านองค์กรที่จัดตั้งของประชากร ของกลุ่มชุมชน หรือ กลุ่มเยาวชน กลุ่มต่าง ๆ
2. การมีส่วนร่วมทางอ้อม โดยผ่านองค์กรผู้แทนประชาชน เช่น กรรมการของกลุ่มหรือ ชุมชนหรือ กรรมการหมู่บ้าน
3. การมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม โดยผ่านองค์กรที่ไม่ใช่ผู้แทนของประชาชนโดยตรง เช่น สถาบันหรือหน่วยงานที่เชิญชวน หรือเปิดโอกาสให้เข้ามาได้ตลอดเวลา

จากคำอธิบายลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน สรุปได้ว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา คือ การที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในลักษณะการร่วมเป็นสมาชิก ร่วมการประชุม ร่วมช่วยเหลือด้วยการ

บริจาคเงินหรือวัสดุ อุปกรณ์ และร่วมสละแรงงาน หรือช่วยเหลือในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เป็นต้น

1.11 สาเหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยประสบความสำเร็จ คือ

1.11.1 การพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยว โดยการ

1. พัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
2. พัฒนาปัจจัยให้บริการ อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวระดับสากล
3. ให้ความสำคัญคุ้มครอง รักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

1.11.2 การส่งเสริมการขาย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) วางแผนไว้ 2 ระยะ คือ

1. เป้าหมายระยะสั้น ปี 2541-2546 โครงการเที่ยวไทย รักช้ไทย เป็นโครงการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
2. เป้าหมายระยะยาว ในปี 2555 การท่องเที่ยวไทยจะมีเอกลักษณ์เป็นมาตรฐานสากลทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการ และการรักษาสิ่งแวดล้อม

1.12 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. ก่อให้เกิดการลงทุน
2. ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น
3. ช่วยพัฒนาคนในท้องถิ่น
4. เป็นการเพิ่มพูนรายได้ เพื่อนำมาพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ของประเทศชาติต่อไป
5. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านการท่องเที่ยวกับประเทศอื่น ๆ
6. นักท่องเที่ยวจะได้นำประสบการณ์ที่ดึงดูดไปเผยแพร่ทั่วโลก เป็นการชักชวนให้นักท่องเที่ยว

เดินทางมาเยือนประเทศไทยมากขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาศิลปะพื้นบ้านของจังหวัดเพชรบูรณ์ ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง (2539) จากบทคัดย่อในส่วนข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าต้องการให้จัดอบรมด้านฝีมือและการออกแบบ ต้องการให้ช่วยจัดตลาดเพื่อการจำหน่าย ต้องการแหล่งเงินกู้ที่ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อการจัดซื้อวัสดุดิบและเครื่องมือ

2.2 รายงานการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง (2541) พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมแสดงว่า ปัญหาด้านการได้รับการประสานงานและแนะนำการพัฒนาท้องถิ่นในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

2. ผลการวิเคราะห์ เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาหมู่บ้าน ทุกตัวแปรให้ความสำคัญอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนใหญ่ของทุกตัวแปรให้ความสำคัญอยู่ที่ การช่วยทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น มากที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไป ในเรื่อง ถ้าท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับการชักนำจากผู้อื่นให้เข้าร่วมในโครงการพัฒนา บุคคลที่ชักนำท่านบ่อยที่สุด คือ ของทุกตัวแปรให้ความเห็นว่าผู้ใหญ่มาก และแพทย์ประจำตำบล และครูน้อยที่สุด

2.3 รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบเครือข่ายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผ้าทอเพื่อพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ของชาญชัย สุขสกุลและคณะ (2548) พบว่า

ศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนผ้าทอในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ทุกกลุ่มมีอาชีพหลักทางเกษตรกรรม มีการทอผ้าเป็นอาชีพเสริม บางกลุ่มมีศักยภาพสูงในทุกด้านทั้งการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ บางกลุ่มสามารถเป็นพี่เลี้ยงให้กับกลุ่มที่อ่อนแอได้

รูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนทอผ้าในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีการติดต่อถึงกัน มีการช่วยเหลือกัน ถ่ายทอดความรู้ วัสดุ เครื่องมือให้แก่กัน มีโอกาสพบกันอยู่เสมอในการไปร่วมฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เนื่องจากมีหน่วยงานต่าง ๆ เป็นผู้สนับสนุน

องค์ประกอบที่สำคัญของความเป็นเครือข่าย คือ การมีกิจกรรมร่วมกันของสมาชิก การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ ความหมายและโลกทัศน์ร่วมกัน ความเท่าเทียมของฝ่ายต่าง ๆ และการให้ผลประโยชน์ต่างตอบแทนด้วยความร่วมมือ และเอื้ออาทรต่อกัน ที่บางครั้งไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเงิน แต่เป็นความพึงพอใจ และความเป็นพี่น้องต่อกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความยั่งยืนตลอดไป

ผลของการวิจัยเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนทอผ้าในจังหวัดเพชรบูรณ์มีการเชื่อมโยงกัน 3 มิติ คือ เครือข่ายวัสดุดิบมีการช่วยเหลือกันในด้านวัสดุดิบ เครือข่ายการตลาดมีการร่วมมือกันทางด้านการนำสินค้าไปจำหน่าย และเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีการช่วยเหลือกันทางด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้ต่าง ๆ แก่กัน

2.4 ชุดโครงการวิจัยและพัฒนารูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผ้าทอ เพื่อการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน เขตภาคเหนือตอนล่าง ของผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา สนามชัยสกุล และคณะ (2549) พบว่า

การศึกษาสถานภาพ ศักยภาพ เครือข่ายระดับภูมิภาค มีเครือข่าย 2 เครือข่าย คือ เครือข่าย OTOP ศพช. เขต 6 เป็นการรวมกลุ่มเครือข่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ทั้ง 6 ประเภท เป็นการรวมตัวของภาคประชาชนที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการประชุมทุกวันที่ 20 ของเดือน มีแผนงานที่ชัดเจน เครือข่ายที่ 2 คือ เครือข่ายผ้าทอพื้นเมือง เป็นการรวมตัวของเครือข่ายผ้าทอระดับจังหวัด 6 จังหวัด มีคณะกรรมการเครือข่าย มีการประชุมทุก 2 เดือน มีแผนการดำเนินงาน คือ การจัดทำทะเบียนผลิตภัณฑ์ดีเด่นของกลุ่มผ้าแต่ละจังหวัด ขยายช่องทางการตลาด ทำโครงการปฏิทินสัญจร ขยายตลาดไปยังหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา และการประชาสัมพันธ์ผ้าไทยต่างประเทศ มีการเชื่อมโยงด้านการตลาด ด้านการพัฒนาคุณภาพ และการเรียนรู้ร่วมกัน แต่เครือข่ายระดับภูมิภาคยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก เครือข่ายผ้าทอระดับจังหวัดยังไม่เข้มแข็ง ไม่มีการประชุมร่วมกัน เปลี่ยนแปลงผู้มาประชุมบ่อยทำให้งานไม่ต่อเนื่อง ในการประชุมแต่ละครั้งมีเวลาน้อยเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการวางแผนการทำงานร่วมกัน คณะกรรมการเครือข่ายยังไม่ได้ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ แม้แต่ฝ่ายเลขานุการยังมีเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนทำหน้าที่แทน นอกจากนี้ยังขาดงบประมาณในการดำเนินการ

การศึกษาสถานภาพ ศักยภาพของเครือข่ายผ้าทอระดับจังหวัด ทุกจังหวัดมีเครือข่ายแบบเป็นทางการ ได้มีการจัดตั้งโดยพัฒนาการชุมชน มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีระเบียบข้อบังคับ แต่ยังไม่มีการประชุมร่วมกัน บางจังหวัดยังไม่ทราบว่าใครเป็นกรรมการบ้าง จุดอ่อนของกลุ่มผ้าทอทุกจังหวัด คือ วัตถุประสงค์มีราคาแพงทำให้ต้นทุนสูง ขายได้ราคาต่ำ ผลิตภัณฑ์ไม่มีรูปแบบใหม่ ๆ ขาดการสืบทอดภูมิปัญญา กลุ่มต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายตามธรรมชาติอยู่บ้าง บางจังหวัดมีการเชื่อมโยงกันในเรื่องวัตถุประสงค์ ร่วมกันซื้อทำให้ได้ราคาถูกลง มีการเชื่อมโยงทางการตลาด ออกจำหน่ายผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ผากขายสินค้ากัน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน แต่ยังไม่มียระบบกลไกที่ทำให้เกิดความยั่งยืน

2.5 แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอในจังหวัดเพชรบูรณ์ ของชาญชัย สุขสกุล (2551) พบว่า

การศึกษาสถานภาพและศักยภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอ กลุ่มผ้าทอทุกกลุ่มมีอาชีพเกษตรกร มีการทอผ้าเป็นอาชีพเสริม ปัญหาที่กลุ่มผ้าทอประสบ คือ การผลิตไม่มีการออกแบบหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนยุคปัจจุบัน ขาดความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายรูปแบบ ไม่มีแรงงานเพียงพอที่จะผลิตให้ทันกับคำสั่งซื้อ เนื่องจากไม่มีเวลาว่าง เพราะต้องทำการเกษตร และทำงานบ้าน ด้วย มีการขาดแคลนด้านเงินทุน อุปกรณ์เก่าชำรุด จำนวนอุปกรณ์ไม่พอกับแรงงาน วัตถุประสงค์มีราคาแพง ต้องสั่งซื้อจากแหล่งที่อยู่ไกล ไม่มีความรู้ทางการตลาด ไม่มีความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้

การศึกษาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอ ผู้บริโภคมีความต้องการให้มีการนำผ้าทอมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวัน การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีประโยชน์ใช้สอยที่หลากหลาย สามารถใช้ได้กับผู้บริโภคทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะทางสังคม และมีความเห็นว่าผ้าทอไทยสามารถดำรงคงอยู่ต่อไปได้ ถ้ามีการพัฒนาด้านการผลิต การตลาด อย่างต่อเนื่อง

การนำแนวทางที่ได้จากการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ กลุ่มผ้าทอมีปัญหาในการปฏิบัติได้ในขณะนี้ เนื่องจากการขาดแคลนเงินทุน แรงงาน ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี เครื่องมือ ในระดับอุตสาหกรรมในชุมชนได้ ดังนั้นอาจแก้ปัญหาโดยการให้ผู้ประกอบการที่เป็นภาคอุตสาหกรรมเข้ามารับจ้างผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หรือมีการร่วมมือระหว่างกลุ่มผ้าทอด้วยกัน หรือกับอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถผลิตได้

2.6 รายงานการวิจัย เรื่อง การสร้างแรงดึงดูดใจให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าทอในจังหวัดเพชรบูรณ์ ของชาญชัย สุขสกุลและคณะ (2551) ในส่วนการศึกษาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผู้บริโภคต้องการให้มีผลิตภัณฑ์ผ้าทอที่ตอบสนองวิถีชีวิตประจำวัน ตั้งแต่การออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ของใช้ประจำวัน ของตกแต่งบ้าน เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น ในส่วนของการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้บริโภคมีความต้องการให้กลุ่มผ้าทอผลิตตามที่ถูกค่าต้องการ ให้มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอให้หลากหลาย ครอบคลุมพื้นที่ โดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายว่า ผู้ซื้อเป็นใคร จะซื้อที่ไหนได้บ้าง และสามารถพบเห็นผลิตภัณฑ์ผ้าทอตามร้านทั่วไป ต้องการให้มีศูนย์จำหน่ายประจำอำเภอทุกอำเภอ ตามสถานที่ท่องเที่ยว ต้องการให้มีการจำหน่ายทางอินเทอร์เน็ต ต้องการให้ผู้ประกอบการนำผ้าทอไปผลิต ต้องการให้กลุ่มผ้าทอรวมตัวเป็นเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือกันในทุก ๆ ด้าน เช่น การถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ การผลิต เงินทุน วัตถุดิบ เครื่องมืออุปกรณ์ แรงงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้ามุกบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 45 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีความพร้อม จำนวน 40 คน

2. ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) และการสาธิตโดยใช้ความร่วมมือระหว่างชุมชนกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1 สำรวจพื้นที่เพื่อคัดเลือกกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุกและศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่ พัฒนาชุมชน และ องค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมสัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุก บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสำรวจข้อมูลเบื้องต้น
- 2.3 ประชุมผู้วิจัย และผู้ร่วมงานวิจัย วางแผนดำเนินงานวิจัย เตรียมจัดเวทีประชาคม
- 2.4 จัดเวทีประชาคมเพื่อประมวลปัญหาและความต้องการในการพัฒนาวัตถุดิบ กระบวนการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ใช้เทคนิค Swot และ Mind Map และกำหนดรูปแบบจัดตั้งกลุ่ม เลือกผู้นำและคณะกรรมการ
- 2.5 ออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบประชาคม แบบบันทึก การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ แบบบันทึกผลิตภัณฑ์ผ้ามุกก่อนและหลังพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ แบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรม, แบบสอบถามความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้ามุก
- 2.6 นำผลิตภัณฑ์ต้นแบบมาพัฒนาสร้างสรรค์ชิ้นงานเป็นสินค้าของที่ระลึกและวางแผนพัฒนา เพื่อการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ
- 2.7 จัดเวทีประชาคม กำหนดรูปแบบการพัฒนาคุณภาพ การบริหารการจัดการและแผนพัฒนาคุณภาพมาตรฐานงานผลิตภัณฑ์ผ้ามุก
- 2.8 จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุก ปรับปรุงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ กับกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุก บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จำนวน 40 คน
- 2.9 จัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

2.10 ประเมินผลการวิจัยโดยความร่วมมือของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และชุมชนที่เกี่ยวข้องหาแนวทางปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานให้เป็นสินค้าส่งออกต่อไป

2.11 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูล ประกอบด้วยการวิเคราะห์บรรยาย การเปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.12 สรุปผลการวิจัย

2.13 รายงานผลการดำเนินงานการวิจัยพร้อมจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์ และเผยแพร่

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

3.1 ศึกษา สัมภาษณ์ และทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

3.2 บันทึกรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย

3.3 สอบถามความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

3.4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มผู้ซื้อ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

4.1 แบบสัมภาษณ์ในการจัดทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

4.2 แบบบันทึกรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

4.4 แบบ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มผู้ซื้อ

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าหมักบ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ คณะผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยวิธีการประชาคม จุดบันทึกและวิเคราะห์บรรยาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก ของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก โดยการแจกแจงความถี่

3. การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งออกเป็น ข้อ ๆ จำนวน 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยหาค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก แบ่งออกเป็น ข้อ ๆ จำนวน 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ของกลุ่มผู้ซื้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุด โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ฉบับที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์ บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ปรากฏผลดังนี้

1. ความเป็นมาของหมู่บ้านก่อนการรวมกลุ่ม

1.1 ประวัติความเป็นมา ป้าผ่าน ลือกิจ อายุ 73 ปี บอกว่ามีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่าเจ้าพ่อมหศักดิ์ เจ้าฟ้ากาไฟ เจ้าพ่อเข้าทรง จะมีร่างทรงใส่ผ้ามุก และมีเลียบยามารับเจ้าพ่อ ถ้าร่างทรงไม่สวมใส่ผ้ามุกเจ้าพ่อจะไม่มาเข้าร่างทรง จึงมีการทำผ้ามุกเพื่อใช้สวมใส่กันต่อมา ป้าผ่าน ลือกิจ หัวหน้ากลุ่มได้ทำผ้ามุกมาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 และเรียนเย็บผ้า สมาชิกที่มีเวลว่างจะเก็บก็มาทำ และมีการรวมกลุ่มรวม 40 คน ที่บ้านเลขที่ 159 หมู่ 3 บ้านตัว ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ 67110 โดยได้รับการสนับสนุนจากนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด และสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ให้เงินทุนผลิตผ้ามุกทอ สดลายนและไม่สดลาย สมาชิก 1 คน สามารถทอผ้ามุกได้วันละ 4-5 เมตร มากที่สุด วันละ 7 เมตร โดยให้ค่าแรงสมาชิกสำหรับผ้าพื้นเมตรละ 40 บาท ราคาจำหน่ายเมตรละ 100 บาท และให้ค่าแรงทอผ้าสดลาย เมตรละ 70 บาท ราคาจำหน่ายเมตรละ 200 บาท การจำหน่ายลูกค้าส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและนักเรียน จะจำหน่ายผ้าเป็นเมตรและรับตัดเย็บเสื้อผ้า ไม่มีการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบอื่นนอกจากเสื้อผ้าเท่านั้น ปัจจุบัน มีสมาชิกทอผ้าอยู่ 40 คน

1.2 ประเพณีดั้งเดิม ได้แก่ ประเพณีทำบุญบั้งไฟเป็นประเพณีขอฟ้าขอฝนก่อนเข้าพรรษา เพื่อให้มีน้ำทำไร่ ทำนา มีความอุดมสมบูรณ์

1.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ทำการเกษตร การทอผ้ามุก

2. ปัจจัยเกื้อหนุนที่ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุก มีวัตถุดิบ ประกอบด้วย ผ้าฝ้าย ด้ายโทเล สีของผ้า อาชีพดั้งเดิมที่เอื้อต่อการทำผลิตภัณฑ์ผ้าทุก คือ การทอผ้า

3. วิธีและกระบวนการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุก

3.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้ามุก และลอกเลียนแบบกันสืบต่อกันมา

3.2 ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ คือ เป็นผ้าทอภูมิปัญญาเฉพาะท้องถิ่น

3.3 การจำหน่าย ตามโรงเรียน หน่วยงานราชการ สถานที่ท่องเที่ยว เทศกาลประเพณีท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์

4. การประกอบอาชีพของชาวบ้านตลอดปี คือ ทำไร่ ทำนา และปลูกยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจ และทอผ้ามุกตลอดทั้งปี

5. ศักยภาพของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุก

5.1 จุดอ่อน ได้แก่ ไม่มีหน่วยงานสนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้ฝึกอบรมและแนะนำการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ และมีตลาดไม่แน่นอน

5.2 จุดแข็ง ได้แก่ กลุ่มมีการรวมตัวและมีความตั้งใจ มีความรักสามัคคี ในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุก ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบล

5.3 โอกาส ได้แก่ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับนโยบายของหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จากทุนสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

5.4 อุปสรรค ได้แก่ ขาดคนแนะแนวการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ เทคนิคการทำงานให้ประณีตสวยงามมีคุณภาพและสร้างคุณค่าได้ราคามากขึ้น จนสามารถแข่งขันในตลาดได้

อาจสรุปได้ว่าการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักบ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีปัญหา คือ ขาดวิทยากรผู้มีความชำนาญด้านการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักมาให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้เพื่อเพิ่มคุณค่า ให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ มีจุดเด่นเพิ่มจุดจำหน่าย ได้มาตรฐานจนเป็นสินค้าส่งออกได้ (Exportable) ซึ่งตรงกับหน้าที่อันหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คือ การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมกลุ่มผู้ผลิตในโครงการกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยยกระดับให้สูงขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสนับสนุนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าหมักบ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้เป็นสินค้าประเภทของฝากของที่ระลึก เพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในการนำรายได้เข้าสู่ชุมชนและจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 1 แสดงข้อมูลรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนา

รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว	รูปแบบ ก่อนการพัฒนา	รูปแบบ หลังการพัฒนา
1. ผลิตผ้าฝ้ายทอสอดลาย	✓	
2. ผลิตผ้าฝ้ายทอไม่สอดลาย	✓	
3. ผลิตภัณฑ์เสื่อผ้า	✓	
4. กล่องเอนกประสงค์ แบบที่ 1		✓
5. กล่องเอนกประสงค์ แบบที่ 2		✓
6. หมวก		✓
7. เสื่อ		✓
8. ผ้ากันเปื้อน		✓
9. ตุ๊กตา		✓
10. ปลอกหมอนแบบที่ 1		✓
11. ปลอกหมอนแบบที่ 2		✓
12. ผ้ามันแบบที่		✓
13. ผ้ามันแบบที่ 2		✓
14. ผ้าห่ม		✓
15. ภาพประดิษฐ์		✓
16. เครื่องแขวน		✓
รวม	3	13
ร้อยละของจำนวนรูปแบบที่เพิ่มขึ้น		333.33

จากตาราง 1 พบว่าจำนวนรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนามีจำนวน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย ผลิตผ้าฝ้ายทอสอดลาย ผลิตผ้าฝ้ายทอไม่สอดลาย และผลิตภัณฑ์เสื่อผ้า และหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีจำนวนรูปแบบเพิ่มขึ้นอีก 13 รูปแบบ ประกอบด้วย กล่องเอนกประสงค์แบบที่ 1 กล่องเอนกประสงค์แบบที่ 2 หมวก เสื่อ ผ้ากันเปื้อน ตุ๊กตา ปลอกหมอนแบบที่ 1 ปลอกหมอนแบบที่ 2

ผ้าผ่านแบบที่ 1 ผ้าผ่านแบบที่ 2 ผ้าห่ม ภาพประดิษฐ์และเครื่องแขวน คิดเป็นร้อยละของจำนวนรูปแบบที่เพิ่มขึ้น 333.33 %

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตั่ว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	1	2.50
- หญิง	39	97.50
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 21 ปี	5	12.50
- 21-30 ปี	14	35.00
- 31-40 ปี	15	37.50
- 41-50 ปี	4	10.00
- 51-60 ปี	1	2.50
- 61 ปีขึ้นไป	1	2.50
3. อาชีพ		
- เกษตรกร	25	62.50
- ค้าขาย	6	15.00
- นักเรียน / นักศึกษา	5	12.50
- อื่น ๆ รับจ้าง	4	10.00
4. ประสบการณ์ด้านการพัฒนาคุณภาพผ้ามุก		
- ไม่เคยทำ	30	75.00
- เคยทำใช้เอง	2	5.00
- เคยทำจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม	8	20.00

(ต่อ) ตาราง 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
5. การฝึกอบรมครั้งนี้สามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุกได้ใช่หรือไม่ใช่		
- ใช่	40	100.00
- ไม่ใช่	0	0.00
6. หลังการฝึกอบรมสามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นสินค้าจำหน่ายได้ใช่หรือไม่ใช่		
- ใช่	40	100.00
- ไม่ใช่	0	0.00

จากตาราง 2 พบว่า

1. เพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ เพศหญิง (97.50) รองลงมา คือ เพศชาย (2.50)

2. อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ 31-40 ปี (37.50) รองลงมา คือ 21-30 ปี (35.00) ต่ำกว่า 20 ปี (12.50) 41-50 ปี (10.00) 51-60 ปี (2.50) และ 61 ปีขึ้นไป (2.50) ตามลำดับ

3. อาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ เกษตรกร (62.50) รองลงมา คือ ค้าขาย (15.00) นักเรียน นักศึกษา (12.50) และรับจ้าง (10.00) ตามลำดับ

4. ประสบการณ์ด้านประสบการณ์ด้านการพัฒนาคุณภาพผ้ามุก คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ ไม่เคยทำ (75.00) รองลงมา คือ เคยทำจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม (20.00) และ เคยทำใช้เอง (5.00) ตามลำดับ

5. การฝึกอบรมครั้งนี้สามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุกได้ใช่หรือไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ ใช่ (100.00)

6. หลังการฝึกอบรมสามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นสินค้าจำหน่ายได้ใช่หรือไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ ใช่ (100.00)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 แสดงข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1. ความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักครั้งนี้	4.70	0.45	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจต่อขั้นตอนการจัดฝึกอบรม	4.25	0.53	มาก
3. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก	4.38	0.58	มาก
4. ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก	4.80	0.53	มากที่สุด
5. ความพึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก	4.75	0.70	มากที่สุด
6. ความพึงพอใจต่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม	4.35	0.70	มาก
7. ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ผ้าหมักที่นำมาเป็นตัวอย่าง	4.47	0.72	มาก
8. ความพึงพอใจต่อวิทยากรฝึกอบรม	4.82	0.53	มากที่สุด
9. ความพึงพอใจต่อสถานที่จัดฝึกอบรม	4.36	0.72	มาก
10. ความพึงพอใจต่อระยะเวลาการฝึกอบรม	3.65	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.45	0.62	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก (4.45) หากพิจารณาเป็นรายกรณี

กรณีความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมาก ไปหาค่าเฉลี่ยน้อย มีดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อวิทยากรฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.82
2. ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก มีค่าเฉลี่ย 4.80
3. ความพึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักมีค่าเฉลี่ย 4.75
4. ความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ผ้าหมักครั้งนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.70

กรณีความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ค่าเฉลี่ยมาก จำนวน 6 ข้อ คือ

1. ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ผ้าหมักที่นำมาเป็นตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย 4.47
2. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก มีค่าเฉลี่ย 4.38
3. ความพึงพอใจต่อสถานที่จัดฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.36
4. ความพึงพอใจต่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.35
5. ความพึงพอใจต่อขั้นตอนการจัดฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.25
6. ความพึงพอใจต่อระยะเวลาการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย 3.65

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 แสดงข้อมูลข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จากกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ตอบแบบสอบถาม 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
1. ควรจัดหาตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์มากขึ้น	3	60.00
2. ควรจัดระยะเวลาในการฝึกอบรมมากขึ้น	2	40.00
รวม	5	100.00

จากตาราง 4 พบว่าความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

1. ควรจัดหาตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์มากขึ้น (60.00)
2. ควรจัดระยะเวลาในการฝึกอบรมมากขึ้น (40.00)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์ บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้
ตาราง 5 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	53	35.33
1.2 หญิง	97	64.67
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	20	13.33
2.2 21-40 ปี	65	43.34
2.3 41-60 ปี	53	35.33
2.4 61 ปีขึ้นไป	12	8.00
3. ที่อยู่อาศัย		
3.1 ในจังหวัดเพชรบูรณ์	108	72.00
3.2 นอกจังหวัดเพชรบูรณ์	42	28.00
4. อาชีพ		
4.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	50	33.34
4.2 บริษัท/ ห้างร้าน/ เอกชน	20	13.33
4.3 ทำไร่/ ทำนา	23	15.33
4.4 ค้าขาย/ ส่วนตัว	25	16.67
4.5 อื่น ๆ นักเรียน นักศึกษา	32	21.33
5. ท่านซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์ บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อประโยชน์อะไร		
5.1 นำไปใช้เอง	80	53.33
5.2 ให้เป็นของฝากแก่ผู้อื่น	52	34.67
5.3 จำหน่ายต่อ	18	12.00
5.4 อื่น ๆ	0	0.00

จากตาราง 5 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

1. เพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ เพศหญิง (64.67) รองลงมา คือ เพศชาย (35.33)
2. อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ 21-40 ปี (43.34) รองลงมา คือ 41-60 ปี (35.33) ต่ำกว่า 20 ปี (13.33) และ 61 ปีขึ้นไป (8.00) ตามลำดับ
3. ที่อยู่อาศัย ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ (72.00) และนอกจังหวัดเพชรบูรณ์ (28.00)
4. อาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (33.34) รองลงมา คือ อื่น ๆ นักเรียน นักศึกษา (21.33) ค้าขาย/ ส่วนตัว (16.67) และทำไร่/ ทำนา (15.33) บริษัท/ห้างร้าน/เอกชน (13.33) ตามลำดับ
5. ท่านซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อประโยชน์อะไร คิดเป็นร้อยละมากที่สุด คือ นำไปใช้เอง (53.33) รองลงมา คือ ให้เป็นของฝากแก่ผู้อื่น (34.67) และจำหน่ายต่อ (12.00) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มผู้ซื้อ ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 แสดงข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มผู้ซื้อ

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มผู้ซื้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. เห็นด้วยที่กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้ามุกจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้	4.90	0.35	มากที่สุด
2. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีหลายรูปแบบให้เลือก	4.64	0.58	มากที่สุด
3. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีความสวยงามน่าซื้อ	4.56	0.52	มากที่สุด
4. ราคาของผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีความเหมาะสม	4.38	0.55	มาก
5. วัสดุที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีความเหมาะสม	4.62	0.44	มากที่สุด
6. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีคุณค่าเหมาะสม	4.54	0.60	มากที่สุด
7. การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีความเหมาะสม	4.58	0.45	มากที่สุด
8. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกจูงใจส่งเสริมการท่องเที่ยว	4.43	0.51	มาก
9. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเอกลักษณ์ของตนเอง	4.65	0.65	มากที่สุด
10. เห็นควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อไป	4.86	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.61	0.51	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มผู้ซื้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (4.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

กรณีเห็นด้วยมากที่สุด มี 8 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย มีดังนี้

1. เห็นด้วยที่กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้ามุกจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้ มีค่าเฉลี่ย 4.90
2. เห็นควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อไปมีค่าเฉลี่ย 4.86
3. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเอกลักษณ์ของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.65
4. ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกมีหลายรูปแบบให้เลือก มีค่าเฉลี่ย 4.64

5. วัสดุที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.62
 6. การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.58
 7. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความสวยงามน่าซื้อ มีค่าเฉลี่ย 4.56
 8. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีคุณค่าเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.54
- กรณีเห็นด้วยมาก มี 2 ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย มีดังนี้
1. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายงูใจส่งเสริมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 4.43
 2. ราคาของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.38

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7 แสดงข้อมูลจากข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย จากกลุ่มตัวอย่าง 150 คน ตอบแบบสอบถาม 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ควรเพิ่มจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น	8	53.33
2. ควรออกแบบให้มีสัญลักษณ์จังหวัดเพชรบูรณ์เพิ่มมากขึ้น	4	26.67
3. ควรกำหนดราคาให้ต่ำกว่าเดิม	3	20.00
รวม	15	100.00

จากตาราง 7 พบว่าข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีดังนี้

1. ควรเพิ่มจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น(53.33)
2. ควรออกแบบให้มีสัญลักษณ์จังหวัดเพชรบูรณ์เพิ่มมากขึ้น (26.67)
3. ควรกำหนดราคาให้ต่ำกว่าเดิม (20.00)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เพื่อการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาคุณภาพผ้าหมัก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาคุณภาพผ้าหมักช่วยสร้างรายได้ขจัดความยากจน พัฒนาคน และสังคมให้มีคุณภาพ
2. กลุ่มผู้ผลิตผ้าหมัก บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 40 คน มีความรู้ความเข้าใจ ในกระบวนการบริหารจัดการการผลิตและกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก
3. กลุ่มผู้ผลิตผ้าหมัก บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผู้นำ มีความเข้มแข็ง และมีความสามารถบริหารจัดการพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก ได้หลากหลายรูปแบบมีความละเอียด ประณีต สวยงามน่าซื้อ
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำและสนับสนุนกลุ่มผู้ผลิตผ้าหมัก บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง มหาวิทยาลัยและชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อการพัฒนาคุณภาพผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีความพร้อม จำนวน 40 คน

2. ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) และการสาธิตโดยใช้ความร่วมมือระหว่างชุมชนกลุ่มทอผ้าฝ้าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. สำรวจพื้นที่เพื่อคัดเลือกกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายและศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่ พัฒนาชุมชน และ องค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมสัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสำรวจข้อมูลเบื้องต้น
3. ประชุมผู้วิจัย และผู้ร่วมงานวิจัย วางแผนดำเนินงานวิจัย เตรียมจัดเวทีประชาคม
4. จัดเวทีประชาคมเพื่อประมวลปัญหาและความต้องการในการพัฒนาวัตถุดิบ กระบวนการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ใช้เทคนิค Swot และ Mind Map และกำหนดรูปแบบจัดตั้งกลุ่ม เลือกผู้นำและคณะกรรมการ
5. ออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบประชาคม แบบบันทึกการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ แบบบันทึกผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายก่อนและหลังพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ แบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรม, แบบสอบถามความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย
6. นำผลิตภัณฑ์ต้นแบบมาพัฒนาสร้างสรรค์ชิ้นงานเป็นสินค้าของที่ระลึกและวางแผนพัฒนา เพื่อการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ
7. จัดเวทีประชาคม กำหนดรูปแบบการพัฒนาคุณภาพ การบริหารการจัดการและแผนพัฒนาคุณภาพมาตรฐานงานผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย
8. จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ปรับปรุงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์กับกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จำนวน 40 คน
9. จัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
10. ประเมินผลการวิจัยโดยความร่วมมือของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และชุมชนที่เกี่ยวข้องหาแนวทางปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานให้เป็นสินค้าส่งออกต่อไป
11. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูล ประกอบด้วยการวิเคราะห์บรรยาย การเปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
12. สรุปผลการวิจัย
13. รายงานผลการดำเนินการวิจัยพร้อมจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์ และเผยแพร่

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. ศึกษา สัมภาษณ์ และทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัวอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
2. บันทึกการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก และการปรับปรุงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์
3. สอบถามความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
4. สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มผู้ซื้อ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ในการจัดทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัวอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
2. แบบบันทึกการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ผ้าหมัก และการปรับปรุงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์
3. แบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
4. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าหมักของกลุ่มผู้ซื้อ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การศึกษา สัมภาษณ์ และทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ นำมาสู่การพัฒนาคุณภาพผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

1. ข้อมูลรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าจำนวนรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ก่อนการพัฒนามีจำนวน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ทอสอดลาย ผลิตภัณฑ์ทอไม่สอดลาย และผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า และหลังการพัฒนาด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีจำนวนรูปแบบเพิ่มขึ้นอีก 13 รูปแบบ ประกอบด้วย กล้องเอนกประสงค์แบบที่ 1 กล้องเอนกประสงค์แบบที่ 2 หมวก เสื้อผ้ากันเปื้อน ตุ๊กตา ปลอกหมอนแบบที่ 1 ปลอกหมอนแบบที่ 2 ผ้า màn แบบที่ 1 ผ้า màn แบบที่ 2 ผ้าห่ม ภาพประดิษฐ์ และตุ๊กตาเครื่องแขวน คิดเป็นร้อยละของจำนวนรูปแบบที่เพิ่มขึ้น 333.33 %

2. ข้อมูลความพึงพอใจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 และมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ คือ ความพึงพอใจต่อวิทยากรฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.82 ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีค่าเฉลี่ย 4.80 ความพึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีค่าเฉลี่ย 4.75 และความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายครั้งนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.70

3. ข้อมูลความคิดเห็นกลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์ บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มผู้ซื้อ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61 คือ เห็นด้วยที่กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้ มีค่าเฉลี่ย 4.90 เห็นควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อไปมีค่าเฉลี่ย 4.86 ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเอกลักษณ์ของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.65 ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีหลายรูปแบบให้เลือก มีค่าเฉลี่ย 4.64 วัสดุที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.62 การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.58 ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความสวยงามน่าซื้อ มีค่าเฉลี่ย 4.56 และผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีคุณค่าเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.54

อภิปรายผล

1. การจัดทำประชาคมเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ นำมาสู่การพัฒนาคุณภาพผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้ประชาชน ได้พัฒนาขีดความสามารถตน ในการจัดการและควบคุมการกระจายทรัพยากรและปัจจัยทางการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจ และสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี ในฐานะสมาชิกของสังคม การมีส่วนร่วมนี้ประชาชนจะได้พัฒนาการรับรู้ และมีภูมิปัญญา (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ : 2527) และการพัฒนาชุมชนที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องยึดหลักการให้ประชาชนในท้องถิ่นทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของการพัฒนา (ธวัช มกรพงศ์ : 2531) และ รัฐควรให้การส่งเสริมชักนำสนับสนุนและสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชน (ไพรัตน์ เดชะรินทร์ : 2527) และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน จะต้องสอดคล้องกับชีวิต ความจำเป็น ความต้องการและวัฒนธรรมของชาวบ้านส่วนใหญ่ในชุมชน (วิรัช วิรัชนิการวรรณ : 2530)

2. การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย สอดคล้องกับชุมชนต้องการให้จัดอบรมด้านฝีมือและการออกแบบ (ธงชัย จันทรรุ่งเรือง : 2539) และเพื่อให้ชุมชนได้รับการประสานงาน และแนะนำการพัฒนาที่ช่วยทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น (ธงชัย จันทรรุ่งเรือง : 2541) และผลจากการจัดฝึกอบรมพัฒนาพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก และมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ พึงพอใจต่อวิทยากรฝึกอบรม พึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย พึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย และพึงพอใจต่อการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายครั้งนี้ ซึ่งมีจำนวนรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ก่อนการพัฒนามีจำนวน 3 รูปแบบ มีจำนวนรูปแบบหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นอีก 13 รูปแบบ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีหลากหลายรูปแบบให้เลือกซื้อ ซึ่งทำให้กลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เห็นด้วยที่กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้ เห็นควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อไป ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเอกลักษณ์ของตนเอง ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีหลายรูปแบบให้เลือก วัสดุที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีความเหมาะสม การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความสวยงามน่าซื้อ และผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีคุณค่าเหมาะสม ส่งผลทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น สามารถเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีคุณภาพ มีจุดเด่นเพิ่มจุดจำหน่าย ได้มาตรฐานจนเป็นสินค้าส่งออกได้ (Exportable) สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมกลุ่มผู้ผลิตในโครงการกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยยกระดับให้สูงขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมให้เป็นสินค้าประเภทของฝากของที่ระลึก เพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในการนำรายได้เข้าสู่ชุมชนและจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ คือ ควรจัดหาตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์มากขึ้น และควรจัดระยะเวลาในการฝึกอบรมมากขึ้น

1.2 กลุ่มผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย คือ ควรเพิ่มจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น ควรออกแบบให้มีสัญลักษณ์จังหวัดเพชรบูรณ์เพิ่มมากขึ้น และควรกำหนดราคาให้ต่ำกว่าเดิม

ซึ่งกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพผ้าฝ้ายต่อไป เพื่อให้มีสินค้าที่มีรูปแบบตรงกับความต้องการของผู้ซื้อ เป็นการส่งเสริมการขายและสนับสนุน การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ สอดคล้องกับแม่บทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) (2540) และกรมการพัฒนาชุมชน (2541)

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยในครั้งต่อไปในเรื่องต่อไปนี้

การศึกษาการตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. ม.ป.ท. กรมการพัฒนาชุมชน. (2541). **เครือข่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ กลุ่มอาชีพในงานพัฒนาชุมชน.**
- กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการพัฒนาชุมชน. กระทรวงมหาดไทย.
- คณะกรรมการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ. นตผ.). (2546). **ภูมิปัญญาไทยในตำบล หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อาสาสมัครชาติดินแดน กรมการปกครอง.
- คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท (พชช.). (2544).
- คณะกรรมการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ. (2545). **ประวัติหนึ่งผลิตภัณฑ์.**
- รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย. กรุงเทพฯ : หจก. เพิ่มเสริมกิจ.
- ทวิทอง หงษ์วิวัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล .**
- ไทยประกันชีวิตจำกัด, บริษัท. (2545). **ผ้าไทย ภูมิแผ่นดินไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :** โรงพิมพ์ไอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์ จำกัด.
- ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง. (2541). **รายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาท้องถิ่นของ ประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบัน ราชภัฏเพชรบูรณ์.**
- ธวัช มกรพงศ์. (2531). **แนวคิดบางประการเกี่ยวกับพัฒนาชนบทไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.**
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. **กลวิธี แนวทาง วิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาชุมชน ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ :**
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2527). **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุขมหาวิทยาลัยมหิดล. วิชาการ, กรม. (2545). เส้นสายลายใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.**
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2530). **ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการพัฒนาชุมชน : ประชาชน ข้าราชการ และผู้นำรัฐบาล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.**
- อนงค์พรรณ หัตถมาศ. (2547). **การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมกระเป๋าผ้าพื้นเมือง บ้านนางั่ว อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.**
- _____. (2549). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการเย็บ ปัก ถัก ร้อย. เพชรบูรณ์ :** มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

_____ (2549). การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน
ความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์ ศิลปะประดิษฐ์ผ้าปักต้นมือ แบบไทย
ในท้องถิ่น บ้านน้ำร้อน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์.

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ฉบับที่ 1

แบบสัมภาษณ์ในการจัดทำประชาคม เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านตัว
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีความพร้อมจำนวน 40 คน

1. ความเป็นมาของหมู่บ้านก่อนการรวมกลุ่ม
 - 1.1 ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน
 - 1.2 ประเพณีดั้งเดิม
 - 1.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ปัจจัยเกื้อหนุนที่ส่งเสริมการทำการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก
 - 2.1 วัตถุประสงค์
 - 2.2 อาชีพดั้งเดิมที่เอื้อต่อการทำการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก.....
3. วิธีและกระบวนการผลิตการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก
 - 3.1 การออกแบบ.....
 - 3.2 ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์.....
 - 3.3 การจำหน่าย
4. ปฏิทินกิจกรรมการประกอบอาชีพของชาวบ้านตลอดปี
 - 4.1 มกราคม
 - 4.2 กุมภาพันธ์
 - 4.3 มีนาคม
 - 4.4 เมษายน
 - 4.5 พฤษภาคม
 - 4.6 มิถุนายน
 - 4.7 กรกฎาคม
 - 4.8 สิงหาคม
 - 4.9 กันยายน
 - 4.10 ตุลาคม
 - 4.11 พฤศจิกายน
 - 4.12 ธันวาคม
5. ศักยภาพของกลุ่มทำการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก
 - 5.1 จุดอ่อน
 - 5.2 จุดแข็ง
 - 5.3 โอกาส
 - 5.4 อุปสรรค

ฉบับที่ 2
แบบบันทึกการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุก
ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนา

รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุก ของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว	รูปแบบ ก่อนการพัฒนา	รูปแบบ หลังการพัฒนา

ฉบับที่ 3

แบบสอบถาม

การจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาคุณภาพผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี () 21-30 ปี

() 31-40 ปี () 41-50

() 51 ปีขึ้นไป

3. อาชีพหลัก

() เกษตรกร () อื่น ๆ โปรดระบุ

4. ประสบการณ์ด้านการพัฒนาคุณภาพผ้ามุก

() ไม่เคยทำ () เคยทำตัวเอง

() เคยทำจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม () อื่น ๆ โปรดระบุ

5. การฝึกอบรมครั้งนี้สามารถพัฒนาคุณภาพผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ใช่หรือไม่ใช่

() ใช่ () ไม่ใช่

6. การฝึกอบรมครั้งนี้สามารถพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ความเข้มแข็งของธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้ามุก
ได้ใช่หรือไม่ใช่

() ใช่ () ไม่ใช่

7. หลังการฝึกอบรมสามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ใช่หรือไม่ใช่

() ใช่ () ไม่ใช่

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจต่อการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณภาพผ้าหมักของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์
โดยมีระดับความพึงพอใจ คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ความพึงพอใจต่อการจัดฝึกอบรมพัฒนาคุณภาพผ้าหมักครั้งนี้					
2. ความพึงพอใจต่อขั้นตอนการจัดฝึกอบรม					
3. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผ้าหมัก					
4. ความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าหมัก					
5. ความพึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติทำการพัฒนาคุณภาพผ้าหมัก					
6. ความพึงพอใจต่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม					
7. ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ผ้าหมักที่นำมาเป็นตัวอย่าง					
8. ความพึงพอใจต่อวิทยากรฝึกอบรม					
9. ความพึงพอใจต่อสถานที่จัดฝึกอบรม					
10. ความพึงพอใจต่อระยะเวลาการฝึกอบรม					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ฉบับที่ 4

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าหมักกับกลุ่มผู้ซื้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี () 21-40 ปี

() 41-60 ปี () 61 ปีขึ้นไป

3. ที่อยู่อาศัย

() ในจังหวัดเพชรบูรณ์ () นอกจังหวัดเพชรบูรณ์

4. อาชีพ

() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ () บริษัท/ ห้างร้าน/ เอกชน

() ทำไร่/ ทำนา () ค้าขาย/ ส่วนตัว

() อื่น ๆ โปรดระบุ

5. ท่านซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าหมักเพื่อประโยชน์อะไร

() นำไปใช้เอง () ให้เป็นของฝากแก่ผู้อื่น

() จำหน่ายต่อ () อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มผู้ซื้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่ง

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มผู้ซื้อ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เห็นด้วยที่กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้					
2. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีหลายรูปแบบให้เลือก					
3. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความสวยงามน่าซื้อ					
4. ราคาของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม					
5. วัสดุที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม					
6. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีคุณค่าเหมาะสม					
7. การออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสม					
8. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายจูงใจส่งเสริมการท่องเที่ยว					
9. ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเอกลักษณ์ของตนเอง					
10. เห็นควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อไป					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงมากที่สุด

.....

ประมวลภาพ

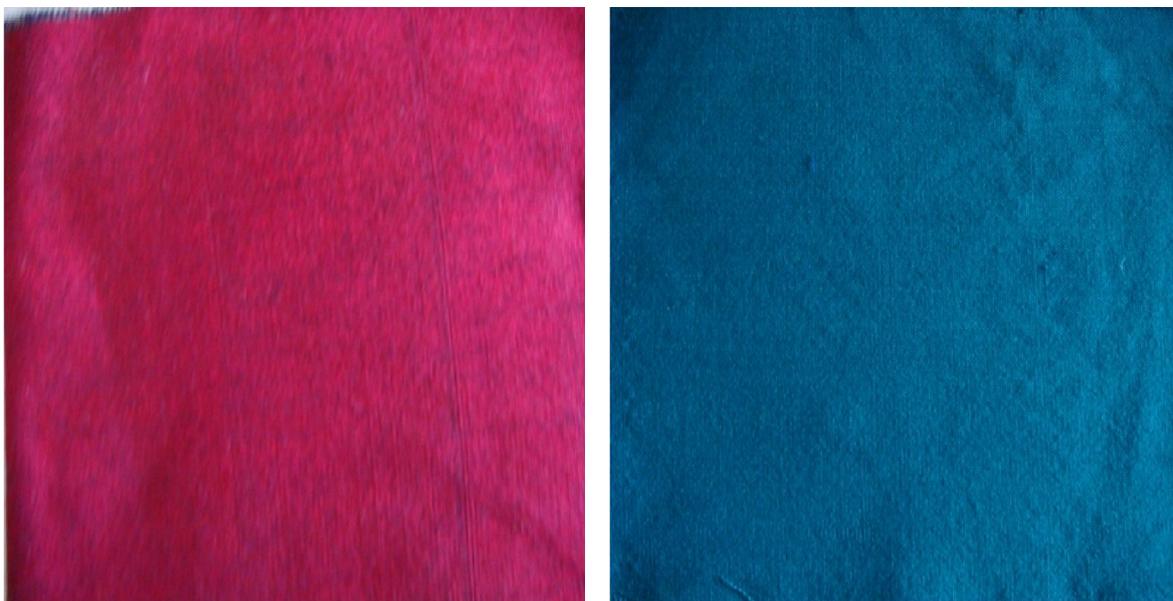

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนงค์พรรณ หัตถมาศ ผู้วิจัยสำรวจพื้นที่กลุ่มสตรีสหกรณ์ทอผ้ามุก หมู่ที่ 3 อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนทำการวิจัย และจัดทำประชาคม

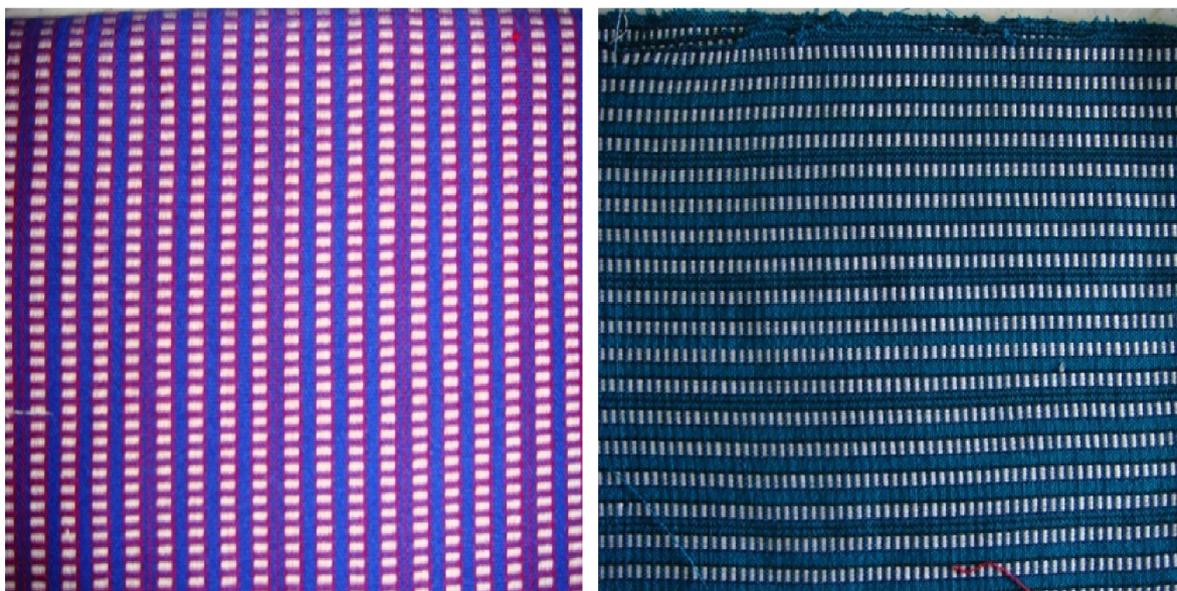

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์พรรณ หัตถมาศ สํารวจการผลิตและจําหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้ามุกก่อนการพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ก่อนการพัฒนา

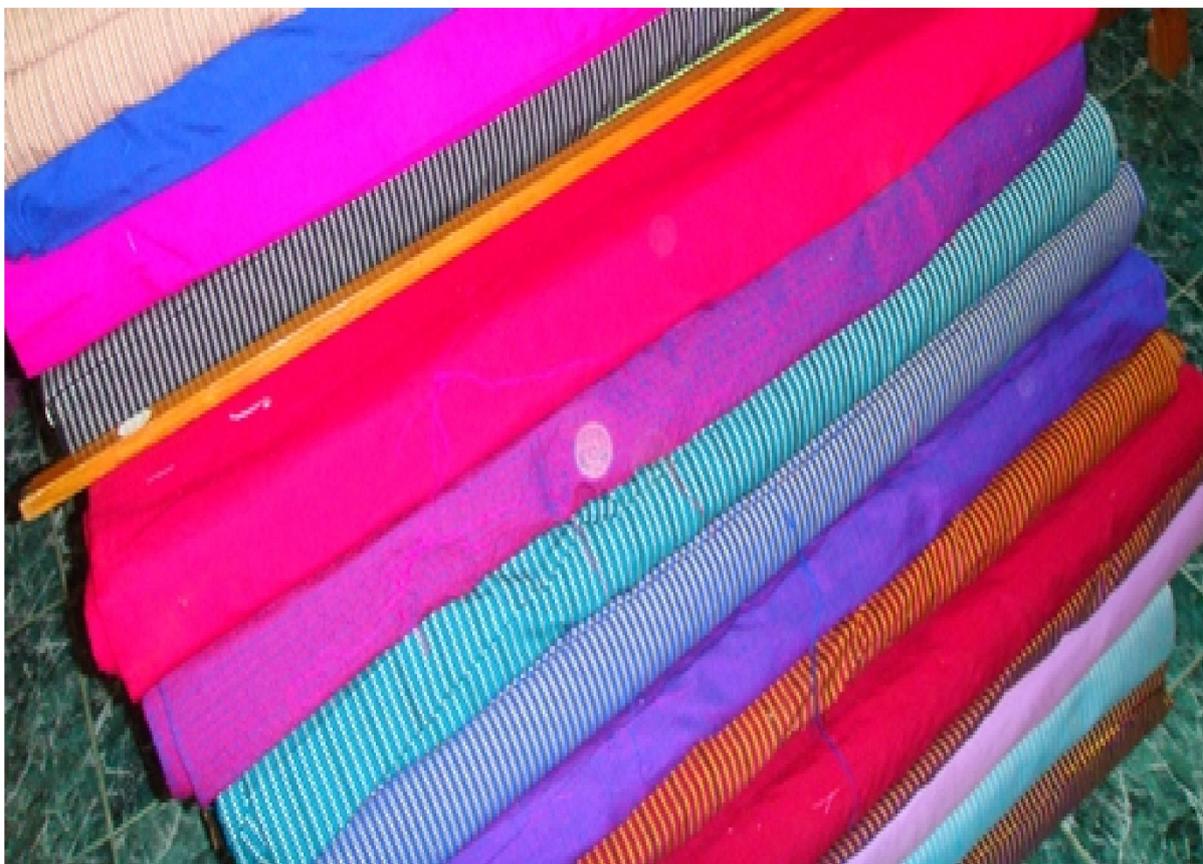

ผลิตผ้ามุกทอไม่สอดลาย

ผลิตผ้ามุกทอสอดลาย

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ก่อนการพัฒนา

จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาคุณภาพผ้ามุกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดัว
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ผ้ามุกที่ออกแบบและตัดแล้วพร้อมนำมาประดิษฐ์ตกแต่งเป็นชิ้นงาน

ทีมวิทยากรให้คำแนะนำในการฝึกอบรมแก่กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดัว

ผู้ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างชิ้นงานผลิตภัณฑ์ตามรูปแบบ

แสดงผลงานในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

ผลิตภัณฑ์ผ้าผูกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านดิว อำเภอลำลูกัก จังหวัดเพชรบูรณ์หลังการพัฒนา

1. กล่องเอนกประสงค์ แบบที่ 1

2. กล่องเอนกประสงค์ แบบที่ 2

3. หมวก

4. เสื้อ

5. ผ่ากันเพื่อน

6. ตุ๊กตาหมอนเข็ม

7. ปลอกหมอน 1

8. ปลอกหมอน 2

9. ผ้ามันแบบ 1

10. ผ้าม่านแบบ 2

11. ผ้าห่ม

12. ภาพประดิษฐ์

13. ตุ๊กตาเครื่องแขวน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : อนงค์พรรณ หัตถมาศ
 เกิดเมื่อ : 31 สิงหาคม 2496
 สถานที่เกิด : ต.บางแก้ว อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา
 ที่อยู่ปัจจุบัน : 83/17 ถ.สระบุรี-หล่มสัก ต.สะเดียง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์
 ประวัติการศึกษา :

พ.ศ. 2513 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง จ.กรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2515 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น วิทยาลัยครูสวนดุสิต จ.กรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูสวนดุสิต จ.กรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2519 ปริญญาตรี คุรุศาสตร์บัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) วิทยาลัยครูสวนดุสิต
 พ.ศ. 2542 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก

ประวัติการทำงาน :

พ.ศ. 2520 อาจารย์ 1 ระดับ 3 วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2521 อาจารย์ 1 ระดับ 4 วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2525 อาจารย์ 1 ระดับ 5 วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2526 อาจารย์ 2 ระดับ 5 หัวหน้าฝ่ายบุคลากร วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2527 อาจารย์ 2 ระดับ 5 หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2533 อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2538 อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ (ครั้งที่ 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2540 อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2542 อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการบริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2546 อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2549 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 ประธานหลักสูตรวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 พ.ศ. 2551 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 ประธานสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- พ.ศ. 2553 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ประธานหมวดวิชาการศึกษา คณะกรรมการสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์ และประธานสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาอาหาร หลักสูตรเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- พ.ศ. 2554 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ประธานหมวดวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : สุวรงค์ ศรีเทพ
- เกิดเมื่อ : 24 มีนาคม 2505
- สถานที่เกิด : ต.ในเมือง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์
- ที่อยู่ปัจจุบัน : 250 ถ.พระพุทธบาท ต.ในเมือง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์
- ประวัติการศึกษา :
- พ.ศ. 2521 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิทยานุกูลนารี จ.เพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิทยานุกูลนารี จ.เพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2528 ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 - พ.ศ. 2542 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก
- ประวัติการทำงาน :
- พ.ศ. 2529 อาจารย์ 1 ระดับ 3 วิทยาลัยพิษณุโลก (บึงพระ) จ.พิษณุโลก
 - พ.ศ. 2530 อาจารย์ 1 ระดับ 3 หัวหน้างานศูนย์ข้อมูลเพื่อการศึกษา
วิทยาลัยพิษณุโลก (บึงพระ) จ.พิษณุโลก
 - พ.ศ. 2533 อาจารย์ 1 ระดับ 4 วิทยาลัยพิษณุโลก (บึงพระ) จ.พิษณุโลก
 - พ.ศ. 2534 อาจารย์ 1 ระดับ 4 วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2537 อาจารย์ 1 ระดับ 5 หัวหน้าวางแผนการศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2538 อาจารย์ 2 ระดับ 5 หัวหน้าวางแผนการศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2540 อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าวางแผนการศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2541 อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2543 อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2545 อาจารย์ 3 ระดับ 7 หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2546 อาจารย์ 3 ระดับ 7 หัวหน้าแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2547 อาจารย์ 3 ระดับ 8 หัวหน้าแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2548 อาจารย์ 3 ระดับ 8 หัวหน้างานประชาสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2548 ครู อันดับ คศ.3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2552 ครู อันดับ คศ.3 หัวหน้าแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2554 ครู อันดับ คศ.3 หัวหน้างานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
 - พ.ศ. 2555 ครู อันดับ คศ.3 หัวหน้าแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์